

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ

Ο Βασιλιάς πάει στον κήπο του και βλέπει πως τα δέντρα, οι θάμνοι και τα λουλούδια του ξεραίνονται. Η Βελανιδιά του λέει πως ξεραίνεται γιατί δε μπορεί να είναι τόσο ψηλή όσο το Πεύκο. Γυρίζει προς το Πεύκο και το βλέπει πεσμένο κάτω γιατί δε μπορεί να κάνει σταφύλια όπως το Αμπέλι. Και το Αμπέλι ξεράθηκε γιατί δεν έκανε λουλούδια σαν την Τριανταφυλλιά. Βλέπει την Τριανταφυλλιά να κλαίει γιατί δεν είναι γερή και δυνατή σαν τη Βελανιδιά. Και ξάφνου, βλέπει ένα φυτό, τη Φρέζια, γεμάτη άνθη και πιο δροσερή από ποτέ. Τη ρωτάει ο Βασιλιάς:

“Πώς γίνεται και αναπτύσσεσαι τόσο καλά μέσα σ’ αυτόν τον μαραμένο και θλιβερό κήπο;”

Το λουλούδι του απαντάει:

«Δεν ξέρω. Ίσως γιατί υπέθετα πάντα ότι, όταν με φύτεψες, ήθελες φρέζιες. Αν ήθελες Βελανιδιά ή Τριανταφυλλιά, θα είχες φυτέψει Βελανιδιά ή Τριανταφυλλιά.»

Εκείνη τη στιγμή είπα μέσα μου: Τώρα, είναι η σειρά σου. Είσαι εδώ για να προσφέρεις την ευωδιά σου. Κοιτάξου, απλώς, στον καθρέφτη. Δεν γίνεται να είσαι άλλος άνθρωπος. Μπορείς να χαίρεσαι και να ανθίζεις ποτισμένος με την αγάπη για τον εαυτό σου, ή να μαραίνεσαι καταδικασμένος από εσένα τον ίδιο.

Χ.Μπουκάι